

L'APARADOR

Set autors ben diversos

ANNA TOMÀS

Rosa Maria Giral Navarro,
Darrere la boira. ABADIA
EDITORS. Maçaners, 2005.

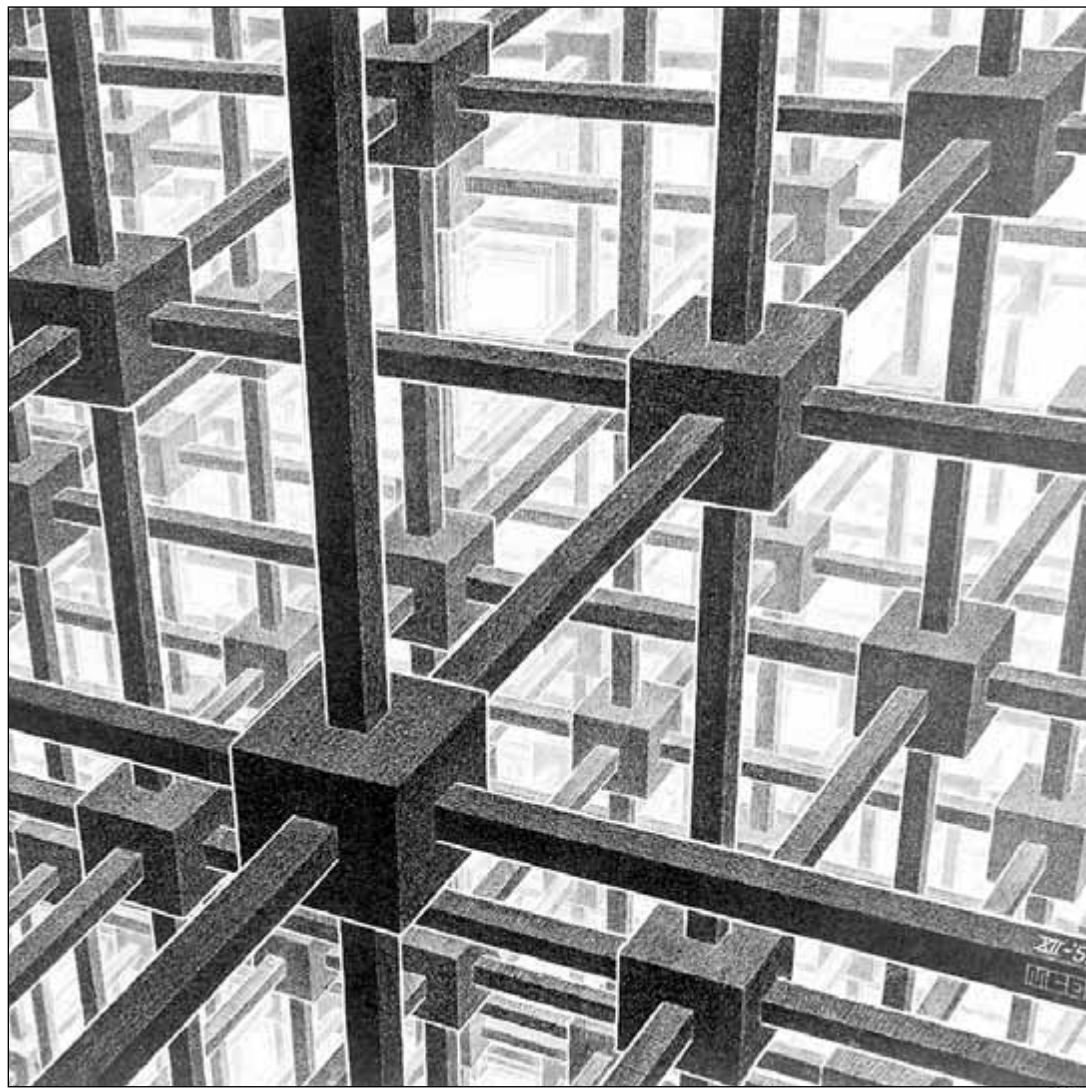
Darrere la boira, el segon llibre de l'escriptora i professora Rosa Maria Giral Navarro, recull deu relats breus que porten el nom de la boira, o d'aspectes relacionats amb aquest fenomen meteorològic, com a metàfora de les situacions i circumstàncies que s'hi narren. Són històries d'amor, desamor i amistat que tant poden haver-nos passat a nosaltres mateixos com a la nostra veïna de dalt, i presenten com a comú denominador que els personatges centrals –tots dones– que hi intervenen passen per moments delicats. Així, en el relat que porta per títol *Boira encelada*, una noia es queda atrapada en un ascensor en companyia d'un home. A les fosques comencen a xerrar i ell li parla de la seva joventut. Quan l'aparell torni a funcionar descobriran que fa anys s'havien estimat profundament. Per la seva banda, el relat que dona títol al llibre ens parla d'una dona que, presa pel pànic perquè sospita que el seu marit té una amant, travessa el carrer i l'atropellen. En la lluita contra la nebulosa que implica una comoció cerebral seriosa, la protagonista sabrà reconstruir el seu matrimoni.

L'autora pretén donar al lector esperit de supervivència i capacitat per mirar sempre endavant, amb la qual cosa l'obra desprèn una flaire de llibre d'autoajuda que li treu atractiu. No obstant això, cal destacar l'estil àgil i la capacitat de crear relats que desperten la curiositat del lector per seguir avançant en la lectura.

Pep Castellano, *Ferum de silenci*. Premi de narrativa juvenil Enric Valor. EDICIONS DE BULLENT. Picanya, 2005.

“Oublier le temps des malentendus et le temps perdu”. Els versos de la coneguda cançó *Ne me quitte pas*, de Jacques Brel, encapçalen els capítols del darrer llibre del funcionari i escriptor Pep Castellano (Albocàsser, 1960), autor de títols com ara *L'herència dels càtars*, *Marta Martí, la reina del rodolí* i *El rap de la gallina*. Amb *Ferum de silenci* ha estat guardonat amb el 24è premi de narrativa juvenil Enric Valor, que convoquen Edicions del Bullent i l'Ajuntament de Picanya.

Un crim punyent, una dona apallissada, un sopar d'aniversari inacabat i un reproductor de música en el qual sona i sona la mateixa cançó. A primera vista tot sembla indicar que es tracta d'un cas més de violència domèstica, tan injust i escabrosos com sempre. Però res és el que sembla. En resoldre el trencaclosques format per les diferents versions dels fets que ofereixen la portera xafardera, la veïna lesbiana, l'agent en-

AUTORS, TÍTOLS I EDITORIALS S'INTERRELACIONEN AMB NATURALITAT

carregat de la investigació i la forense, entre d'altres, el lector arribarà a saber realment què va passar. Castellano atrapa el lector en una obra que estimula la perspicàcia.

Octavi Franch,
La gàbia dels no-nats. ABADIA
EDITORS. Maçaners, 2005.

L'última proposta d'aquest prolífic autor és un singular i original thriller. Octavi Franch (Barcelona, 1970) és autor de les novel·les *La tèrbola mirada de la mar*, *El regust de l'immortal* i *Ànima tatuada* i els poemaris *Els tobogans del desdeny* i *Almanac de penombres*, entre molts altres textos. Parlem d'originalitat perquè el cos policial encarregat d'investigar els fets és ni més ni menys que el dels Mossos d'Esquadra i, a més, en versió femenina. En lloc de trobar-nos un detectiu mort de gana i una secretària maca, tenim una caporal dels Mossos que, amb enginy i una certa dosi de mala llet, resoldrà un delictes ben especial: un expert en cirurgia i ginecologia ha robat el fetus de cinc mesos de la seva mare, a qui ha deixat a més eixorca. Amb un estil fresc i mantenint la incògnita fins al final, Franch es mou com peix dins l'aigua en el terreny de la novel·la negra.

Jordi Corominas i Julián,
Una dona que sap jugar amb els peus. ABADIA EDITORS.
Maçaners, 2005.

El primer llibre de Jordi Corominas i Julián (Barcelona, 1979) és una vasta crònica del barri de Gràcia de Barcelona. Dut per una mena d'*amour fou* irracional per una dona, no pas noia, que el va captivar un dijous a la nit a la barra d'un bar, en Fèlix, estudiant amb aspiracions literàries, emprèn un joc detectivesc que el durà a recórrer un seguit d'indrets i de locals nocturns que el lector barceloní ben segur reconeixerà. Corominas demostra posseir una mirada lúcida i curiosa, així com un estil àgil i un humor fresc que atraparan el lector. Una bona crònica urbana que no cal deixar-se perdre d'una de les múltiples Barcelones postolímpiques.

Josep Chapa, *Multiaventura als Pirineus*. EDICIONS DEL BULLENT. Picanya, 2005.

Al peu d'una pista d'esquí dels Pirineus un grup d'estudiants hauran de superar tot un seguit de proves en què el vertigen, les aigües braves, la velocitat, l'amistat i la tendresa esdevindran prota-

gonistes. Tal com passava a *Una acampada embolicada*, el darrer títol de l'autor, la natura juga aquí un paper crucial. Intercalades amb les experiències dels nois i noies fent barranquisme, senderisme i ràfting trobem importants lliçons de geografia, com per exemple què suposa l'erosió del terreny i en què consisteix un període d'orogènesi alpina. El llibre també tracta personatges importants de la història com ho van ser per exemple els maquis. Josep Chapa Mingo (València, 1971) treballa com a professor de secundària i batxillerat, experiència que li permet escriure utilitzant una llengua que els joves lectors senten com a pròpia. Així mateix, el seu vessant pedagògic es plasma en una trama que per damunt de tot mostra o recorda la importància del coneixement per entendre tot el que ens envolta.

Anton Busquets i Punset,
Plantalamor. ABADIA EDITORS.
Maçaners, 2005.

Anton Busquets i Punset (Sant Hilari Sacalm 1876 – Calders, 1934), narrador, poeta, periodista, pedagog i dinamitzador cultural, va passar la infantesa i l'adolescència en contacte amb els boscos de les Guillerries i els seus moradors, que constituïrien la base

de la seva matèria literària posterior. Amic incondicional de Jacint Verdaguer, va ser un defensor tenaç del ruralisme i un divulgador incansable del catalanisme. Ara apareixen dues de les seves obres cabdals adaptades a l'ortografia moderna. El gramàtic Josep Ruaix ha actualitzat meticulosament l'original sense modificar l'estil de l'autor ni la seva personalitat.

Plantalamor es fa ressò dels efectes que pot tenir la literatura, la idealització de l'escriptor. La dona del protagonista s'enamora del suposat autor de les novel·les que llegeix i no sap que és el seu marit qui les escriu. Busquets i Punset ens parla, doncs, d'un tema inusual en el repertori de la novel·lística en general: el negre que, a canvi d'una remuneració, escriu obres literàries per a un altre que es presenta públicament com el seu autor. Cal remarcar la influència de Balzac en el tractament psicològic dels personatges. Busquets coneixia prou bé aquest escriptor en la llengua original i a través de les versions catalanes publicades a la *Biblioteca Popular de l'Avenç*. D'altra banda, *Del Montseny, impressions i estudis*, ens descobreix uns personatges i uns estats d'ànim que ens instrueixen sobre el món rural del temps dels nostres besavis.

Maria Rosa Obiols,
Àfrica, veus i mirades. TAKUSAN
EDICIONES. Barcelona, 2005.

L'Àfrica: oblidada, enfonsada, depauperada, misteriosa. El nostre grau de desconeixement de la realitat africana és especialment elevat. Maria Rosa Obiols, doctora en literatura comparada i especialista en literatura africana, ens presenta una selecció de mirades i, sobretot, de veus, que parlen de l'Àfrica en primera persona. Son 33 personatges d'origens i transcendència variada. El ventall inclou des de polítics i escriptors famosos (Mandela, Jomo Kenyatta, Karen Blixen...) fins a gent anònima (pastors, dones del medi rural, etc.). Un cop més, és la visió de conjunt la que interessa, ja que, com diu el lingüista Pierre Alexandre: "És difícil ser objectiu, però com més exemples de subjectivitat puguem reunir, més ens acostarem a una visió completa".

Aquesta és, doncs, una excel·lent eina pedagògica que, tant si ens dediquem a l'ensenyament com si no, ens convidarà a anar més enllà i a fer la nostra descoberta personal del món africà. El títol ens permet descobrir els versos de poetes africanes, ens fa adonar-nos de la imatge esbiaixada i parcial que els mitjans de comunicació ens ofereixen d'aquest continent i sobretot ens recorda la saviesa i la riquesa cultural d'un immens territori que una colonització injusta i aberrant continua ofegant.